

OBISK GRADBENIJADE 2015 ALI KAKO SMO ŠTUDENTI POBRALI LOVORIKE NA TEKMOVANJIH ZNANJA

Grega Šoič

Tudi letos je potekala Gradbenijada. Kot nakazuje že ime, je to srečanje študentov gradbeništva, in sicer z območja Balkana. Ker pa mnogo fakultet poleg gradbeništva ponuja še študij nekaterih področij, povezanih z njim, se Gradbenijade vedno udeležijo tudi študenti arhitekture, vodarstva in ne nazadnje geodezije.

Letošnja Gradbenijada je bila že 42. po vrsti. Tokrat je potekala deloma v Ohridu v Makedoniji, večinoma pa v 12 kilometrov oddaljenem kraju Peštani. Tam, tik ob obali prekrasnega in ogromnega Ohridskega jezera, stoji hotel Desaret, v katerem smo bili nastanjeni vsi študenti in kjer so potekale vse dnevne dejavnosti. Teh ni bilo malo, saj so Beograjčani, letošnji organizatorji Gradbenijade, poleg nočnih zabav v ohridski diskoteki pripravili pester dnevni program. Vključeval je športna tekmovanja v nogometu, košarki, roketu, odbojki, namiznem tenisu in šahu – seveda tako za moške kot ženske ekipe –, pa tudi tekmovanja v znanju nekaterih strokovnih predmetov s področja gradbeništva in geodezije.

Gradbenijade se je letos udeležilo 20 študentk in študentov iz vseh treh oddelkov ljubljanske Fakultete za gradbeništvo in geodezijo ter 23 kolegic in kolegov z mariborske Fakultete za gradbeništvo. Dogodek je tokrat potekal med 10. in 15. majem, kar je pomenilo, da smo morali kreniti na pot iz Slovenije že v deževnih in poznih sobotnih urah 9. maja. Na našo »srečo« so Darsovi delavci nepričakovano zaprli avtocestne predore mimo Trojan, kar je pomenilo, da je avtobus z Mariborčani zamujal debelo uro. To je bilo ravno dovolj časa, da smo se pod skromnim nadstreškom naše fakultete dodobra ogreli, pregnali popoldanske plohe in se primerno pripravili na vstop v avtobus, poln razgretih kolegic in kolegov iz Maribora. Pot z avtobusom od Ljubljane do Ohrida je z vsemi postanki trajala skoraj polnih 19 ur, vendar je med sklepanjem poznanstev, kartanjem, prepevanjem in nekaj kratkimi etapami dremanja minila zelo hitro.

V nedeljo smo prispeli v hotel med prvimi, in to ravno za kosilo, ki smo ga bili po dolgi vožnji vsi zelo potrebni. Zvedeli smo tudi, da smo imeli precejšno srečo na srbsko-makedonski meji, saj smo jo prestopili ravno v krajšem zatišju med protesti v Kumanovu. Ker smo bili v avtobusu med vožnjo nekako odrezani od informacij, niti nismo vedeli, kako resen je položaj. V popolnosti so na ga ponazorili šele zaskrbljeni SMS-i iz Slovenije, kolegi z drugih fakultet, ki so se izognili kriznemu območju in večinoma izbrali druge, daljše poti do Ohrida, ter dejstvo, da so Makedonci razglasili dva dneva žalovanja za padlimi policisti v Kumanovu. Nedeljo smo tako bolj počivali po dolgi vožnji ter jo preživeli v duhu spoznavanja kolegic in kolegov s fakultet z Reke, iz Zagreba, Splita, Sarajeva, Mostarja, Beograda, Novega Sada, Subotice, Kraljeva, Niša, Novega Pazarja, Podgorice, Kosovske Mitrovice in Skopja, ki so prihajali postopoma in do večera tudi zapolnili hotel.

Ponedeljkov zajtrk smo izkoristili za hiter bojni posvet z Mariborčani, saj smo morali sestaviti in prijaviti ekipe za športna temovanja, ki so se začela ta dan. Ker z naborom 43 študentk in študentov nismo imeli veliko možnosti, smo sestavili univerzalne ekipe, moško in žensko, katerih večinska dela sta nastopala v vseh športih. V rokavu smo imeli le še nekaj menjav za posamezne športe. Obe ekipi sta zastopali Slovenijo kot celoto in ne posameznih fakultet. Pa naj še kdo reče, da rivalstvo med Mariborom in Ljubljano ni premostljivo. Vsi drugi Slovenci, ki se niso bojevali na igrišču, so bili samodejno postavljeni za navijače in so morali zunaj igrišča dokazati slovensko premoč v navijanju. Kljub majhni slovenski udeležbi v primerjavi z drugimi fakultetami nam je to začuda po le nekaj odigranih tekmah tudi uspelo brez večjih težav. Kmalu ni bilo več udeleženca Gradbenijade, ki ne bi prepoznal slovenskih navijaških gesel ter podpornega megafona in harmonike. Za oddih po dopoldanskem športnem udejstvovanju smo se po kosilu skupinsko odpravili na ogled Ohrida. Večina nas je bila utrujena, zato nismo prišli veliko dlje od glavne promenade, zagotovo pa so nam vsem v spominu ostale odlične baklave in sladoled po le 0,25 EUR za kos oziroma kepico. Večer se je končal s prvo uradno zabavo v diskoteki, ki je trajala do zgodnjih jutranjih ur.

Torkovo dopoldne bi sicer marsikdo raje namenil spanju, vendar za to ni bilo časa, saj so se naša dekleta potegovala za preboj v polfinale odbojke. Poleg tega so na tekmovanjih v znanju iz strokovnih predmetov, ki so vsak dan potekala ob enem s športnimi tekmovanji, nastopile prve slovenske tričlanske ekipe. Ker so bile ekipe manjše in jih je bilo mogoče prijavljati vsak dan sproti, smo se odločili za ločeno udeležbo po fakultetah, s čimer smo se nadejali tudi boljših možnosti za splošen slovenski uspeh. Ob glasni podpori navijačev je dekletom preboj v polfinale odbojke tudi uspel, za rezultate v tekmovanjih znanja pa je bilo zaradi velikega števila udeležencev običajno treba počakati do večera. Utrujeni od navijanja smo popoldne preživeli ob bazenu na soncu, ki je končno pregnalo nevihtne oblake prvih dveh dni. Nekateri bolj pogumni in potrebni osvežitve smo se tudi odločili, da prvič primerjamo temperaturi vode v jezeru in bazenu. Pri tem smo razočarani ugotovili, da se po skoku v hladno jezero ne bomo mogli pogreti v bazenu, saj je bila temperaturna razlika premajhna. Vseeno nam je kratka in hladna vodna rekreacija hitreje pognala kri po žilah ter pripomogla k osvežitvi telesa in duha. S posedanja na soncu nas je odtegnil šele klic k večerji. Dodobra nahranjeni smo se odločili, da tokratni večer preživimo v hotelu, v katerem so skoraj v vsakem nadstropju dogajale spontane zabave na hodnikih, ki niso potihnile do zgodnjih jutranjih ur.

Sreda je bila dan za geodezijo. Ker smo za tekmovanje v znanju potrebovali tričlanske ekipe, Gradbenijade pa sva se udeležila samo dva geodeta, sva s kolegom Klemenom potrebovala še tretjega člana ali članico. Pri izboru sva postavila dve preprosti merili: naj zna čim bolj srbsko oziroma hrvaško, saj so bila vprašanja zastavljena v tem jeziku, in naj bo buden. Tekmovanje se je namreč začelo »že« ob 10. uri. Oba pogoja je izpolnil kolega gradbenik Jure. Polni optimizma, opremljeni s kalkulatorjem, kemičnimi svinčniki in žal le eno platenko vode, noč je bila pač vseeno kratka, smo se posedli za mizo v prostoru, kjer so potekala tekmovanja iz poznavanja strokovnih predmetov. Pred sabo smo dobili polo z 20 vprašanji in navodilom, da imamo 10 minut za reševanje. Mi pa smo vedno mislili, da je pri izpitih na naši fakulteti premalo časa. Naloge smo rešili po najboljših močeh in se na koncu spraševali, zakaj so bila v poli samo vprašanja s področja izravnalnega računa, prejšnji dan pa so organizatorji omenjali, da bomo dobili vprašanja s štirih področij. Rekli smo si, da se je verjetno, kot že nešteto v teh nekaj dneh Gradbenijade, kaj spremenilo v zadnjem trenutku, pospravili mizo in odšli proti vratom. Takrat pa smo zaslišali:

»Alo momci! Kuda idete? Imamo još tri lista.« Pogleda presenečenja, obupa in rahle jeze, ki nama ga je v tistem trenutku namenil kolega gradbenik Jure, s Klemenom verjetno še dolgo ne bova pozabila. Vsa tekmovanja v znanju s področja gradbeništva so namreč trajala le največ pol ure in obsegala le eno polo, na kar smo računali tudi mi. Tekmovanje v znanju s področja geodezije je z vmesnim pregledovanjem rezultatov trajalo kar uro in pol. Kljub resnično hudem tempu in nepoznavanju strokovnih geodetskih izrazov v srbohrvaščini smo dosegli zavidljive rezultate.

V četrtek so bile telesne potrebe močnejše od moči volje, zato nas je večina prespala zajtrk. Zbrali smo se šele tik pred kosilom ob igrišču za odbojko, kjer so slovenska dekleta igrala v polfinalu in kjer smo drugi, takrat še nevede, zadnjič upravičili sloves najboljših navijačev. Dekletom, ki so bila vidno utrujena, se žal ni uspelo uvrstiti v finale. Po prepotrebem kosilu se nas je nekaj odločilo za vnovični ogled Ohrida. Tokrat smo se tja odpravili kar z javnim prevozom in že po vožnji v eno smer dobili boljše mnenje o ljubljanskih trolah. Ker smo bili neprimerno bolj spočiti, smo se v središču ustavili le na kratko, da smo se opremili z baklavami, nato pa smo odrinili v hrib proti razvalinam mestne trdnjave. Spotoma smo si ogledali še antični amfiteater, ki spet služi prvotnemu namenu, in zanimivo cerkev v njegovi bližini. Ogled smo končali v trgovini, v kateri smo se založili s hrano za dolgo pot domov. Po večerji smo se še zadnjič na kratko odpravili v diskotetko v Ohrid, saj je, kot se za zadnji večer Gradbenijade spodobi, pred zabavo potekala še podelitev pokalov, priznanj in plaket. Študenti s Fakultete za gradbeništvo in geodezijo smo bili na tekmovanjih znanja nadvse uspešni:

- ekipa v postavi Dejan Bolarič, Marko Lavrenčič in Luka Pajek je pri betonskih konstrukcijah zasedla 2. mesto,
- ekipa v postavi Dejan Bolarič, Marko Lavrenčič in Blaž Rupnik je pri jeklenih konstrukcijah zasedla 3. mesto,
- ekipa v postavi Jure Česnik, Klemen Ritlop in Grega Šoič je pri geodetski merski tehniki zasedla 3. mesto, pri inženirski geodeziji 2. mesto, pri izravnalnem računu 1. mesto in pri satelitski geodeziji tudi 1. mesto.

Slika 1: Udeleženci Gradbenijade iz Slovenije s kolegi iz regije.

Slika 2: Uspehi slovenskih študentov – geodezijo obvladamo!

Uspešnemu in veselemu četrtkovemu večeru je sledilo otožno petkovo jutro, saj je bilo Gradbenijade konec in je prišel čas za odhod domov. Takoj po zadnjem zajtrku in predolgem odjavljanju iz hotela smo se vkrcali na avtobus in začeli 19-urno odisejajo proti Sloveniji. Čas smo si spet krajšali s prepevanjem, kartanjem in gledanjem filmov, poleg tega nam je uspelo tudi prespati kar nekaj ur, zato se je vrnitev v

Ljubljano zdela krajša od poti v Ohrid. Med 5. in 6. uro v soboto zjutraj se je avtobus končno ustavil pred Jamovo 2 v Ljubljani, kjer smo se poslovili od novih prijateljev iz Maribora v upanju, da se bodo Slovenci tudi v prihodnjih letih udeleževali Gradbenijade. To je resnično zanimiv dogodek, ki je vredno obiskati vsaj enkrat med študijem. Za zadnje dejanje v dneh po Gradbenijadi smo si ljubljanski študenti zadali ureditev manjše razstave v spomin na Gradbenijado 2015. V prvem nadstropju fakultete smo z majicami, slikami, priznanji in plaketami opremili prosto vitrino, za katero upamo, da jo prihodnje leto osvežijo utrinki z Gradbenijade 2016.